

GORENJEC

Političen in gospodarski list.

Stane za Kranj z dostavljanjem na dom 4 K, po pošti za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za Nemčijo 4 marke, za Ameriko 2 dolarja. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez naročnine se ne ozira. — Uredništvo in upravnništvo je v hiši št. 173. — Izdajatelj: Tiskovno društvo v Kranju. — Odgovorni urednik: Janko Florjančič. — Rokopisi naj se ne pošiljajo prepozno.

Izhaja vsak petek
: ob petih zvečer :

Inserati se računajo za celo stran 50 K, za pol strani 30 K, za četrt strani 20 K. Inserati se plačujejo naprej. Za manjša oznanila se plačuje za pet-vrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat znaten popust. — Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Somišljeniki!

Uljudno prosimo vse prijatelje «Gorenjca», da v kratkem pošljejo naročnino za drugo polovico leta v znesku 2 K, ako je še niso poslali. Vedno bolj se prepričujemo, da je naš list živa potreba. Vsak naročnik naj malo poagitira, da se bo «Gorenjec» še bolj razširil in utrdil. Tudi dopisniki naj nam ostanejo zvesti.

Tiskovno društvo v Kranju.

Iz seje cestnega odbora za kranjski okraj.

Seje cestnega odbora dne 23. t. m. se je udeležil zastopnik deželnega odbora g. dr. Lampe, ki je pojasnil novi cestni zakon ter obrazložil, v koliko si bode kranjski cestni okraj vsled porazdelitve stroškov za vzdrževanje cest po novem zakonu pridobil s tem, da prevzame dežela za prva tri leta tri petinke, po treh letih pa dve tretjinki vseh stroškov za ceste kranjskega okraja.

Na podlagi računa iz l. 1911. je imel kranjski cestni okraj 141.350 K davkov in po 20% cestni nakladi 28.270 K dohodkov za pokritje cestnih potrebščin. K temu je deželni odbor prispeval za deželne ceste okrog 2000 K, kar znaša skupaj okroglo 30.000 K.

Po novem zakonu bo cestni odbor pokrival $\frac{2}{5}$, t. j. 12.000 K, in dežela bo dodala $\frac{3}{5}$, t. j. 18.000 K. Cestni odbor bo tedaj plačal 16.000 K manj, kakor po prejšnjem cestnem zakonu. Če se ta svota kapitalizira, odgovarja glavnici 250 tisoč K, katero cestni odbor lahko najame, amortizira in obrestuje ne da bi zvišal cestne doklade. Ker bi pa po novem zakonu za nove zgradbe cest in mostov prispeval še deželni odbor 50%,

je pa na razpolago v porabo 500.000 K in z eventualnimi državnimi prispevki še več. Po treh letih se bo razmerje še izboljšalo, ker bo prispevala dežela $\frac{2}{3}$, t. j. 20.000 K, cestni odbor pa $\frac{1}{3}$, t. j. 10.000 K. Razen tega, da se pridobljena svota amortizira, ima pa cestni odbor, če ostane pri dosedanjih dokladah vsako leto prihranjenih okrog 20.000 K, z deželnim prispevkom po novem zakonu 50%, skupaj 30.000 K za nove zgradbe.

Davčna moč kranjskega cestnega okraja v letu 1912 je bila 141.358 K; po 24% cestni dokladi znašajo dohodki 33.925 K 90 h za pokritje potrebščin tega cestnega okraja. Po novem cestnem zakonu pridejo vse okrajne ceste med deželne ceste druge vrste in bode deželni odbor od omenjene potrebščine pokrival 20.355 K 54 h, cestni okraj pa le 13.570 K 36 h, kar se bi dalo poravnati z 10% cestno doklado.

Prihodnji cestni odbor, v katerem bode imela vsaka občina svojega zastopnika, izvoljenega iz občinskega odbora, bode za prihodnje leto že sestavil proračun na tej podlagi in bode, ali cestno naklado znižal, ali pa, če ostane pri stari nakladi, bode imel okoli 30.000 K in vrh tega še državni prispevek na razpolago.

Zapisnik zadnje seje se je odobrilo in podpisal.

O pritožbi Franca Gašperlina s Trate se sklene, da sta kamenje in lipa, ki se nahajata na zemljišču cestnega okraja last cestne uprave. Kamenje ob lipi se odstrani, lipa ostane na svojem mestu.

Prošnja občine Sv. Jošt za sprejem občinske ceste proti Nemiljam med okrajne ceste se odloži, da bode novi cestni odbor zadevo rešil v smislu novega zakona.

Predlog g. I. Rakovca, naj se ob robu nove dovozne ceste od Savskega mostu proti kolo-dvoru v Kranju zasadi drevje, in sicer najprej ob strani proti Savi, se sprejme. Sklene se pa ob-

enem zaprositi mestno občino Kranj, da dovoli razširjavo te ceste po drugi strani in ukaže zasipati dolino ob cestnem obrežju z materialom, ki se izvaja iz mesta.

Gospodična Theimer in gospodinjski tečaji.

Prišla mi je v roko številka, v kateri se razkoračava gospodična Kamila Theimer med drugim nad gospodinjskimi tečaji, ki se prirejajo za naša dekleta po deželi. Čitaje ta spis nisem vedel, bi se li smejal ali jezil nad to Dunajčanko, ki pozna naše kmečke razmere toliko kakor slepec barve, a govori samozavestno, kot bi bila pri nas na Kranjskem doma.

Da so ti tečaji dobri, koristni, potrebni, pričajo naše kmečke občine, ki jih zahtevajo in z veseljem preskrbujejo prostor in drugo potrebno v tolikem številu, da jim deželni odbor sproti niti vstreči ne more. Naši slovenski možje pa niso tako nespametni, da bi trošili denar in trud za reč, o kateri se niso prepričali, da je koristna. Le pogledjmo!

Mar ni koristno, ako se 20 deklet — toliko udeleženk šteje navadno vsak tečaj — nauči nekaj šivanja in krpanja? Je mar škodljivo, ako spoznajo, kaj je v hlevu, v hiši, v kuhinji snaga, ki je še močno pogrešamo po deželi? Mar ni zlata vredno, ako se nauče naša dekleta, da znajo speči dober kruh, z malimi stroški napraviti dobro jed — jed zdravo in okusno po taki ceni, da za šest dni opoldne stane za osebo kvečjemu dve kroni? Je-li greh, ako se privadijo za gotove prilike, večje praznike in podobno, napraviti z navadnimi sredstvi boljši obed, da ne bo v tej ali oni hiši kakor pri tisti gospodinji, ki je odgovorila na vprašanje, kaj pač jedo in pijo veliki gospodje na Dunaju: jedó špeh, pijo pa mast? Bo li občinstvu škodilo, ako zna naša mla-

PODLISTEK.

Novi most.

Spisal: P. Bohinjec.

(Konec.)

Dekle izpod hriba,
moja Katerca!
ozka je koliba
kakor lojterca.

Lojterca je ozka,
dolga je pa le —
više ko so hruške,
boljše nam diše.

Tam po cesti pa prikoraka polir Hudin. Smejalo se mu je mlado jutro in zadovoljnega srca je poslušal pesem starega brodnika.

„Veselo jutro, Miško! Srečen si, da se ti še ženitna medica oprijema ust.“

„Upanja človek ne sme nikoli izgubiti, škarta škartasta, gospod polir! Če še upanja ni, potlej ni nič.“

„Le brž se pripravi, da me popelješ onstran Save!“

„Kar brž, da se le malo umijem in klobuk pokrijem.“

„Ženin mora biti seveda čedno opremljen“, odvrne polir in zvedavo ogleduje brodnika, ki se je obračal v stran in zapenjal gumb: tudi pri vratu črnega rokavnika.

„Kaj pa, da si tako pisan, Miško?“ nadaljuje polir in se suče okrog brodnika.

„Jaz pisan? Kako pisan?“

„Srajca se ti vidi za vratom, pa ravno tako pisana, kakor blago od ukradenih zastav.“

Mišku je pot lezel na čelo, v srce pa strah.

„Škarta, potlej ste pa kupili blago ravno tam, kakor jaz.“

„Kje pa si kupil blago za srajco?“

„Škarta, v mestu pri Barbki.“

„In kdaj si bil v mestu?“

„Je že precej časa od tega. Sava je bila takrat velika in megla je bila kakor danes.“

Miško zasadi drog v pesek, da se je brod oddelil od brega. Molčala sta oba — polir in brodnik. Ko pa polir izstopi onkraj Save, reče vozniku s precej trdim glasom:

„Miško, ko se vrnem boš srajco slekel!“

Brodnik ne reče nobene, pač pa mu srce hudo bije.

„E, škarta, trda nam pojde! Da bi že le tega preškartanega Burkelca burja odkod prinesla! Saj ga je zmerom dovolj okrog broda, kadar ga je treba in ne treba, zdaj ga pa ni, pa ga ni, škarta!“

Na rob broda sede Miško in gleda v savsko globino. Ribice so veselo švigale pod njim in odpirale svoje škrge — Mišku pa se je zdelo, da se mu režé v obraz. Komarji so letali okrog njegove glave in šumeli — Mišku pa se je zdelo, da se mu posmehujejo.

Brodnik otresa z glavo, dokler ga prišlec ne izbudi iz hudih in težkih misli.

Bil je Burkelc, ki je šel na njivo.

„No, no, Miško! Kaj se držiš, kakor bi ti bil Hudin zajuterk snedel?“

„Škarta, saj mi ga je!“

„Kako to? Ali te je spet za srajco vleklo?“

„Vleklo, vleklo, pa še kako! Je djal, da moram srajco sleči.“

„Ti si res prava neroda. Ali ti nisem zjutraj naročil, da brž sleci srajco?“

„Naročil si, naročil, škarta klepetuljasta!“

„A, tako, Miško! To imam za dobroto, da me zdaj s priimki obkladaš, ker sem te o pravem času opozoril na nevarnost, ki ti preti...“

„Saj sem imel srajco skrito pod telovnikom in rokavnik zapet. Ali ravno tisti trenutek, ko sem se pripognil, da se umijem v Savi, se je rokavniku gumb odpel in ta škarta od polirja je zavohal tiste slovenske barve na meni.“

Burkelc je potrpežljivo poslušal potrtega brčnika in ustnice so mu izdajale srčno razpoloženje. Obračal se je v stran, da je zamoril smeh, dokler mu ni šinila v glavo nova misel.

„Veš, kaj, Miško, zdaj je čas, da se oženiš, kakor hitro se izve, da si na oklicih, bodo ljudje pozabili na slovensko srajco. Polirja pa naprosi, da ti bo za starejšino. Tako se vse prav izteče.“

„Ta je pa možka, Burkelc! Zdaj vendar le vidim, da me imaš rad. In kdaj misliš, da bi šla h Katerci?“

„Danes popoldne jaz utegnem.“

„Velja! Pa nikar ne pozabi!“

„Ti pa ne pozabi srajco preobleči. — Pri Poličku se snideva.“

Burkelc odide na njivo, Miško pa odhaja zamišljen proti Poličkovi krčmi. Ženitev se mu

in deloma lastnimi stroški svetu ta divji kraj odprl. Skromno kamenito ploščo so mu na koncu „Žumrove galerije“ brez njegove vednosti postavili prijatelji z Bleda. Potreba časa je nanesla, da je postavil blizu svojega posestva restavracijo za obiskovalce, katero je do zadnjega leta vodil njegov sin Jože Žumer, gostilničar v Sp. Gorjah, katere pa vsled neugodnih razmer letos ni mogel prevzeti. Priporoča se pa Žumrova gostilna v Sp. Gorjah ob poti iz Vintgarja proti Bledu, kjer je gostom za oddih na razpolago primeren vrt, kjer se lahko okrepčajo z skrbno postrežbo, naravnimi pijačami in sploh znano dobro kuhinjo.

Cerkije. V 25. številki „Save“ se širokousti dobroznani očka, češ, da ga je zadnji „Gorenjec“ napadel. Čudno! Že mesece se krade čast našim somišljenikom po liberalnih listih, ne da bi se bili ti zmenili za to. A ko jih je le minila naposled potrpežljivost in se je objavila o dopisniku resnica, je pa zacvilil. Mi dopisnika prav resno opozarjamo, naj le nikar ne sili preveč na solnce, ko ima toliko masla na glavi. Na našo prizanesljivost naj nikar preveč ne računa! Z gradivom smo dobro založeni. Če doslej na njegove pobalinske napade nismo priobčili raznih stvari, se je to zgodilo edino iz usmiljenja, da revežu slabo ne pride. Sedaj pa še nekaj, dragi dopisnik! Dopise za razne liberalne liste po cesti na pošto donajšajte in ne po vrtovih!

Na Senturški gori bo predaval v nedeljo 6. julija ob pol 3. uri popoldne gosp. dr. E. Globočnik, zdravnik iz Kranja. Pri tej priliki priredi kat. slov. izobraževalno društvo igro s srečolovom. — Somišljeniki in ljubitelji planin na Urhovo nedeljo na Senturško goro!

Prid' vrh planin
nižave — sin!

POLITIČNI PREGLED.

Kaj bo z vojno?

Srbija je že vtretjič sporočila Bolgariji, naj privoli v to, da se bodeta obe državi nekoliko razorožili. Ali Bolgarija s tem ni bila zadovoljna, ker vedno na to tišči, da se pogodba s Srbijo natančno izpolni. Srbija pa trdi, da vsled izpremenjenih razmer pogodba ne more veljati, in hoče velik del dežele, katero je osvojila njena vojska, sama obdržati. Le na onem delu dežele, katerega sta osvojili obe vojski, srbska in bolgarska skupaj, naj bi bila tudi skupna okupacija, dokler dogovori v Petrogradu niso končani.

Bolgarija na vse to le bolj molči in nadaljuje oboroževanje, tako da je za vojno že popolnoma pripravljena. Srbi so že prej, ko so pošiljali Bolgarom izredno pomoč, zahtevali, da se prvotna pogodba mora izpremeniti. Dokler so se Bolgari Turkov bali, sami niso nič rekli, ko so bili pa Turki premagani, so odgovorili z mobilizacijo proti Srbiji in seveda tudi proti Grčiji, ki je s Srbijo v zvezi. Bolgari imajo zato velik pogum in hočejo, da naj v sporu odloči orožje, ker se nadejajo, da bode v slučaju, ako bi Bolgariji slabo šlo, gotovo nastopila Avstrija za hrbtom Srbije. Tudi ruski časopisi so Bolgarom zelo naklonjeni in zahtevajo od ruske vlade, da naj spor razišči na podlagi srbsko-bolgarske pogodbe, sicer propade na Balkanu ruski vpliv.

V srbskem ministrskem svetu je tedaj predsednik Pašič predlagal, da naj se ruska razišča brezpogojno sprejme. Večina ministrov je bila proti temu. Vojni minister Bojanovič je zahteval, da naj se pošlje Bolgariji ultimatum. Podpirali so ga trije drugi ministri. Nato je naznanil Pašič kralju, da izstopi iz ministrstva. Kralj pa demisijske ni sprejel.

Ker je ruski car še enkrat naznanil Srbiji in Bolgariji, da odločno želi miru, in je tudi Nemčija v tem smislu pritiskala na Avstrijo, se je položaj naenkrat izpremenil. Srbski kralj Peter se je udal in hoče obdržati Pašiča, zato ker je miroljuben. Srbi bodo najbrže sprejeli carjevo raziščo brez pridržka. O tem bode te dni odločila skupščina. Poročja se od vseh strani, da je nevarnost vojne odstranjena in da pojdejo balkanski ministrski predsedniki v Petrograd. — Ena nevarnost pa postaja večja. Ko se je izvedelo, da se utegnejo balkanske države sporazumeti, je Dunaj postal nervozen. Govori se, da bo Avstro-Ogrska zavzela svoje stališče, naj se sporazum zvrši, kakor se hoče. Kdor se spominja, koliko lažij se je spletalo v aferah Prochaska, Palič in Skodra, se temu ne bo čudil. Nemški duh ne miruje, če se Slovani ne koljejo med seboj.

Boj med Bolgari in Srbi. Pri reki Zletovi so Bolgari dne 24. t. m. napadli Srbe in jim vzeli nekaj pozicij. Bolgarov je bilo 12.000 mož,

ki so prekoračili reko in prišli na srbsko stran. Srbi so začeli streljati na Bolgare s strojnimi puškami in topovi in so jih pognali čez reko nazaj. Na obeh straneh je padlo 50 mož. Bitka se je vršila med armadama srbskega prestolonaslednika in bolgarskega generala Savova. Mrtvih in ranjenih so imeli Bolgari 377, Srbi pa 198. Ta bitka je napravila v obeh narodih hudo kri. — Dne 25. t. m. je bila druga bitka. Oddelek 50 Bolgarov je hotel prodreti med Štipom in Velesom vsrbsko ozemlje. Srbi so ta oddelek skoro čisto uničili. Nato je ondi poizkusila prodreti cela bolgarska divizija, pa je bila od Srbov odbita z velikimi izgubami.

Nova trozveza. Francoski ministrski predsednik Poincaré in zunanji minister Pichon sta šla v London, kjer so ju Angleži vsprejeli s takimi slavnostmi, da vse kaže na nekaj posebnega. Sodi se, da se snuje nova trozveza: Angleška, Francoska, Rusija.

V Olomucu je bilo 70 dragoncev, ki so kazali znake upora ob transportu na gališko mejo, obsojenih na 120 let ječe.

NOVIČAR.

Z docentom dr. Rostoharjem so se slovenski stari in mladi liberalci, ki so ga hoteli napraviti za prvega profesorja na slovenskem vseučilišču, strahovito opekli. Ta mladi mož piše v časnike o slovanski misli kakor kak star „Hofrat“ in pravi zaničljivo, da slovansko politiko dela med Slovenci le kakih pet slovenskih žurnalistov. Znabiti je gotovim krogom tako pisanje po volji, splošno se pa mora reči, da ima pametna slovanska politika, kakršno goji S. L. S., v narodu močno oporo, in da Rostoharjevo popadanje utegne povzročiti le to, da bodo ljudje s strahom začeli govoriti o slovenskem vseučilišču, če bo imelo tako moderno in narodno-napredno razvite profesorje.

Liberalni tolovaji. Višnjegorski liberalci silno črtijo ondotnega kapelana č. g. Valentina Tomca, ker je ustanovil izobraževalno društvo, pevsko društvo ter godbo na lok in pihala. Zadnjo nedeljo zjutraj so ga surovo napadli v „Danu“, zvečer pa, ko je bila javna veselica, je neki lopov z revolverjem nanj ustrelil. Krogla je kapelana ranila na glavi nad tilnikom, potem je pa odskočila in zadela 12letno hčerko postajenačelnika Slane nad očesom. Oba sta krvavela, a rani nista smrtnonevarni. Napadalec je ušel. Zbesneli liberalci se morajo pristuditi vsakemu poštemu človeku.

Kmečka zveza za kranjski okraj nazaanja svojim članom, da naj takoj naroče umetno gnojilo za ajdo. Naročnino sprejema Franc Gorjanc v Čirčičah. Zveza bo gnojilo zopet skupno naročila. Cena bo 7 kron za 100 kg. — Seme ajde bodo člani „Kmečke zveze“ dobili v trgovini „Merkur“ v Kranju. Cena gališki ajdi bo kakor lani 23 K 50 v. Odbor „Kmečke zveze“.

Kranj. Izlet, katerega je zadnjo nedeljo napravilo društvo „Kranj“ z „Meščansko zvezo“ v Mekine, Kamnik in Cerklje, je izvrstno vspel. Izletnikov je bilo vključno temu, da je grozilo slabo vreme, pri obedu v Kendovi gostilni v Kamniku 62. Vsi so bili izredno veseli. Sijajne uspehe je želel pri vseh nastopih domači pevski zbor. Bratska društva so na vseh treh krajih Kranjce ljubeznivo pozdravila. V mogočni dvorani cerkljanskega „Doma“ se je razvila prava pevka tekma, ker so nastopili tudi cerkljanski pevci. Prijateljske zveze med našimi somišljeniki so se utrdile.

Kranjski liberalci hočejo slavnost petdesetletnice „Citavnice“ v Kranju politično izrabljati. Na to opozarjamo naše somišljenike, da se ne bodo prehiteli.

Razko na Goriškem. V Slovenski Ljudski Stranki na Goriškem sta nastali dve struji, stara in nova. Stara struja je pod vodstvom dr. Gregorčiča za deželnozborske volitve postavila kandidat, ki novi struji niso bili všeč, in zato je ta postavila svoje kandidate, med katerimi je par starinov! Ali bo to dobro? Tretji se smeja!

Volitve v Trstu in okolici za mestni zastop so končane. Mesto je dobilo laške, okolica slovenske zastopnike. Dasiravno slovenski liberalci veliko vpijejo, da se slovenski živeli v Trstu zelo množi, in sicer zato, ker imajo ondi komando liberalci, vendar ni take sile. V mestu se je v nižjih slojih število slovenskih volilcev nekoliko pomnožilo, saj se močni naval Kranjcev na Trst mora nekaj poznati, v okolici se je pa zadnji čas nenavadno močno pomnožilo število Italijanov (129 %).

Vzprejemne skušnje. Na c. kr. cesarja Franca Jožefa gimnaziji v Kranju se bodo vršile vzprejemne skušnje za prvi razred v soboto, dne 5. julija t. l., od pol 9. ure naprej. Vpisovali se bodo učenci za prvi razred 3. julija od 2. do 5. ure popoldne v gimnazijski pisarni.

Dva ponočna tiča sta se zadnji teden od srede na četrtek zjutraj proti peti uri prigunčala iz Kokaljeve vinske trgovine in jo zavila v bližnjo kavarno. Eden izmed njiju je spiritus agens kranjskih liberalcev. Obnašala sta se tako, da je bil v pomoč pozvan orožnik, ki si je napravil beležke po § 125. O tem utegnemo še poročati.

P. Stanislav Škrabec, frančiškan na Konstanjevici, slavnoznanji jezikoslovec, je bil od knezonadškofa v Gorici imenovan za konzistorijalnega svetnika.

Obesil se je včeraj 26. junija Lovrenc Kristan, čevljarski mojster na Javorniku. Omračil se mu je um.

Izobraževalna društva v kranjskem dekanatu so se lansko leto združila v dekanjsko zvezo in izvolila poseben dekanjski odbor, ki naj bi nadzoroval in pospeševal izobraževalno delo v tukajšnjem dekanatu. Le-ta odbor si je nabavil priločen skioptikon z izvrstno in močno apnenčevno lučjo. V teku letošnje zime in spomladi je priredil dekanjski odbor, čigar predsednik je prof. Fr. Komatar, 27 skioptičnih predavanj. Predavanja so pojasnjevala sedanjo vojno na Balkanu, zemljepisni oris Balkanskega polotoka, pretekle vojne med Avstrijo in Turčijo, Napoleonovo delovanje, pohod Napoleonov v Rusijo 1812, zgradbo ladij, rojstvo ter mladost Jezusovo in Konstantinov jubilej. Predavali so gg.: Fr. Komatar (12 krat), dr. Fr. Grivec (7 krat), dr. Karel Capuder (2 krat) in po 1 krat: J. Anžič, Fr. Porenta, H. Vercé, Mat. Štular, kan. Iv. Sušnik, dr. Vinko Šarabon. Predavanja so se priredila: v Šenčurju (5 krat), po trikrat v Podbrezjah, v Šmartnu in Smedniku, po dvakrat v Besnici, Kamni Gorici in Predosljah, po enkrat v Hrastju, Goričah, Preddvoru, Trsteniku, Velesovem, Trbojah in Ljubnem. Predavanj se je udeleževalo vedno mnogo ljudi, ki so pazno sledili govornikovemu izvajanju in se divili krasnim in čistim skioptičnim slikam. Poleti dekanjski odbor ne bo prirejal predavanj, pač pa upa že v septembru začeti z delovanjem in nuditi v prihodnji sezli družtvom nova in zanimiva skioptična predavanja.

Za krajne šolske nadzornike so bili v seji c. kr. okrajnega šolskega sveta v Kranju dne 25. t. m. imenovani gospodje: Josip Potočar za šolo pri Sv. Ani, Ivan Markelj za Podbrezje, Matija Mrak za Škofjo Loko, Jožef Bernik za Bukovico, Anton Jelenc za Bukovščico, Jožef Štular za Duplje, Franc Pokorn za Besnico, Janko Šiška za Šenčur, Jožef Arh za Predvor, Janez Eržen za Sv. Jošt, dr. Edvard Šavnik za Kranj, Jurij Rozman za Kovor, Janez Zabukovec za Križe, Peter Jelovčan za Leskovo, dr. Josip Marinko za Mavčiče, Peter Jarc za Naklo, Niko Ahačič za Tržič, Matevž Barle za Olševek, Valentin Fröhlich za Novo Oselico, Ivan Kepec za Podbico, Gregor Krmelj za Poljane, Valentin Aljančič za Premskovo, Ignac Zupanc za Predoslje, Franc Demšar za Trato, Ivan Gladek za Trbijo, Jožef Grilc za Št. Urško Goro, Franc Kralj za Zalilog, Jurij Karlin za Sorico in Franc Dolinar za Cerklje. — V Tržiču se bo zgradilo novo šolsko poslopje za osemrazrednico, med Železniki in Češnjico pa za štirirazrednico, in sicer skupaj za Železnike, Češnjico in Rudno. V Stari Oselici se opusti zasilna šola in napravi ekskurentna šola.

Umril je danes v Kranju g. Ignacij Fock, sin svečarja Ignacija Focka, star 28 let.

V Mengšu bo jutri pokopan nadučitelj Lovro Letnar.

Idrijska realka se bode izpremenila v realno gimnazijo.

Županstva in društva, posnemajte! Županstvo v Višnji gori je poslalo „Slovenski Straži“ 10 kron, županstvo v Zg. Tuhinju 5 K, županstvo Draga 10 K. — Hranilnica in posojilnica v Št. Petru na Notranjskem je poslala „Slovenski Straži“ 20 kron, hranilnica v Vurbergu 10 kron. — Krasno urejeno bi bilo lahko naše narodno-obrambno delo, ako bi vsako slovensko županstvo in vsako naše društvo poslalo „Slovenski Straži“ reden letni donesek! Hitite s takimi doneski!

Delavni podružnici „Slovenske Straže“ ste v Št. Lenartu v Slovenskih goricah in Celju. Poslali ste „Slovenski Straži“ vsaka po 200 kron. Povsod vzbudite tako požrtvovalno delo za „Slovensko Stražo!“

Prostovoljno gasilno društvo v Preddvoru priredi dne 29. t. m. na praznik sv. Petra in Pavla v gostilni g. Mih. Velkavrha srečolov in šaljivo pošto. Začetek ob 3. uri popoldan. Ker je čisti dobiček namenjen za društvene namene, se preplačila hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabi Odbor.

Na Limbarski gori je imel zadnjo nedeljo dobro obiskan shod deželni poslanec g. Lavrenčič. Drugi govorniki so bili že na potu, pa so se po nepotrebnem ustrašili dežja. Vključno temu, da je rosil dež, je bilo zborovalcev zelo veliko navzočih. Izrekli so zaupnico deželnemu glavarju dr. Šusteršiču in poslancu dr. Kreku.

Nesreča pri tekmovalni vožnji. C. kr. avtomobilski klub je napravil tekmovalno vožnjo čez Alpe. Pri Welsu se je dogodila velika nesreča. Avtomobil dunajskega tvorničarja Pionke je zavozil v obcestni kamen. Poškodovani sta bili dve osebi.

Otvoritev omnibuslinije Bohinjska Bistrica—Bohinjsko jezero. Dne 29. junija t. l. se otvori na progi Bohinjska Bistrica—Bohinjsko jezero omnibuslinija; omnibus bode vozil vsak dan trikrat na Bohinjsko jezero s sledečimi postajami: Bistrica—hotel Sv. Janez—hotel Sv. Duh in končna postaja hotel Zlatorog. Ravno mimo

denka pomagati v prvi sili pri nesrečah, ko bi bili sicer vsi v največji zadregi? Ali je škodljivo, če ume naša dekle, kako je potrebno skrbeti za zdravje s snago, prezračevanjem stanovanja, pametno obleko, hrano...? Jim bo li v škodo, ako nekaj več vedó, kako se redé goveda, prasci, kokoši...?

„To ni mogoče, to je preveč za osem tednov“, pravi gospodična Theimer, „tega posebno ne-kvalificirana učiteljica ne zmore.“ No, morda bi pri Nemkah ne bilo mogoče; naše brihtne punce pa to zmorejo. In ko bi gospodična Theimer znala slovensko, bi se bila laho sama prepričala, da se dekleta prav mnogo nauče. To pa je ne samo lepo izpričevalo za dekleta, ampak tudi najboljši dokaz, da gospodične in gospodje, ki na teh tečajih poučujejo, ta posel popolnoma razumejo in se z vso vnemo temu pouku posvečajo, čeprav jim gđč. Theimer očita, „da nimajo potrebne kvalifikacije“. Radovedni smo, kaka „kvalifikacija“ je po mnenju gđč. Theimer za ta pouk potrebna.

Ti tečaji so po svojem ustroju glede udeleženk in glede učnega osebja taki, kot so pri sedanjih razmerah v naši deželi mogoči. To gospodični ni prav. Gđč. Theimer reč dobro ume za Dunaj in njegovo okolico, pa ne bi smela pozabiti, da je velik čevljev slab za majhno nogo, in kakor bi njen dunajski klobuk slabo stal na glavi naše kmečke mladenke, tako njeni tečaji — in njeni nazorji niso za naše kmečko prebivalstvo na Kranjskem. Pri zeleni mizi se delajo načrti, a v praksi često niso za rabo. Šola na Grmu je bila z Dunaja diktrirana, učni načrt tam napravljen. Kako je hiral! Naš deželni zbor šele jo je pre-naredil in presnoval, kolikor je mogel za naše potrebe — sedaj gre. Taka bi bila s tečaji, ako bi jih Dnnajčanke pri nas snovale.

Še o besedi „slavnostni obed“, s katerim se tečaj navadno konča. Gđč. Theimer si morda predstavlja pod tem obedom „lukulično“ pojedino, kar pa ti obedi nikakor niso. Mi mislimo, da je popolnoma prav, ako dekleta same plačajo 3—4 jedi ter povabijo nekaj gospodov, da imajo prilliko pokazati, da se bodo znale vesti kot gospodinje tudi takrat, ako dobe v hišo par gostov. Ali bi bilo morda boljše, ako bi končavši tečaj dekleta šle v gostilno, povabile fante in tam poduk končale s plesom? Baj se drugod tako godi.

Splošna sodba po kmetih je, da so ti tečaji koristni. In sodba kmetov je za to reč bolj mero-dajna, kot mnenje še tako strokovnjaške mestne gospodične, ki se ponaša s plemstvom stare rodovine, a njen želodec — naše kranjske klobase prenesti ne more. Seveda se dajo ti tečaji v marsičem še izpopolniti, učni načrt zboljšati, marsikaj drugače narediti. A kako se naj to

zgodí, bo pokazala šele izkušnja. Iz knjig ali na komando kake gđč. Theimer se taka reč seveda ne da napraviti. Za izpopolnitev teh prekornih tečajev je dolžan delati vsakdo, ki je vnet za napredek našega kmetijskega prebivalstva. Ti tečaji so se v kratkem času pri nas udomačili. Na več prireditvah sem se utegnil na lastne oči prepričati, da naše mladenke umevajo pomen in korist takega pouka. Zato smem reči, da ne bo gđč. Theimer, ne sedanjih ljubljanskih liberalcev, ki njo zlorablajo — ali pa ona nje — pa bodo naše dobre gospodinje še hvaležne za sedanje tečaje.

Očividec.

DOPISI.

Iz Medvoda. Pretečeno nedeljo so priredila gasilna društva šentvidskega okrožja, in sicer: St. Vid, Gameljne, Vižmarje, Tacen, Pirniče, Preska, Sora pod vodstvom g. Fr. Juvana, načelnika gas. društva Gameljne skupno gasilsko vajo z brizgalnami v Medvodah. Društva so odkorakala ob pol 3. uri iz Tacna pod Šmarno goro z brizgalnami in moštvo proti Medvodam. Tam so ob dohodu po kratkem posvetovanju načelnikov na signal alarma posamezna gasilna društva izvršila lepo vajo. Iz Sore in Save so dala z brizgalnami in cevmi do 100 metrov daljave na namišljeno goreče objekte vodo v treh minutah. Takoj po tej vaji so priredila društva skupno vajo iz reke Sore na namišljeno gorečo vas Svetje, ki stoji vrh brega 60 m višine in 650 m daljave: pri zelo slabem in nepravilnem terenu so dala vodo iz reke v vas v 12 minutah. Vaja je bila končana ob 5. uri popoldne. Obe vaji sta se kljub temu, da društva niso imela še nikoli skupne vaje v tako velikem obsegu, izvršili z izredno točnostjo in hitrostjo. Pri omenjeni vaji se je videlo, koliko strokovne izobrazbe in navdušenja za gasilstvo pridobe gasilci ob prireditvah večjih skupnih vaj. Vsa društva, ki so se vaje udeležila, so želela, da bi se kmalu priredila še večja skupna vaja. Pohvaliti je pa tudi posamezna društva in njihove načelnike, ki so svojim društvom izborna poveljevali.

Velesovo. Zadnji ponedeljek smo imeli prve občinske volitve v naši novo-ustanovljeni občini. Zmagala je na vsej črti S. L. S. Liberalci, ki so še tik pred volitvijo pravili, da imajo tri četrtine glasov na svoji strani, so tako strahovito propadli, kot so mislili, da bodo sijajno zmagali. Dobili so le nekaj čez 20 glasov. Nič ni pomagala agitacija, nič besede gostilničarja in župana „v upu“, Sajovica, ki jih je govoril v liberalni Kernovi gostilni v Cerkljah: „Jaz hočem biti in (trkajoč se na prsa) tudi bom župan v Velesovem.“ Njegov up je šel po vodi, četudi je na zid svoje gostilne nabil „Slovenca“, „Gorenjca“, „Domo-ljuba“ in — „Bogoljuba“. S kakšnim namenom jih je nabil, ne vemo? Znabiti si je mislil: „Kdor hoče te liste brati, naj ne hodi v mojo gostilno, ampak naj jih prebere zunaj na cesti!“ Nam je prav tako. To si pa le zapomni, dragi Sajovic, da, kdor se obrača z ene strani na drugo, kot klopotec na strehi, ta ne bo nikoli župan v Velesovem, ker „takoj se oglasi jih 100: le-ta nam županil ne bo.“

„I no, škarta, zato, ker srajco čez hlače nosi, ker po dnevu svečo prižiga, ker takrat poje, kadar drugi jokajo. Burkelc mi je to pravil takrat, ko je dve uri ob pogrebu na kapelana čakal. Ta je bil zadržan po obhajilu. Burkelc je bil jezen, ker je moral doma čakati na pogreb, in je tako govoril. Naj le ne izpelje vsega, kar je obljubil, pa povem gotovo vse to gospodu kapelanu. Burkelc misli, da sva jaz in gospod kapelan ne-umna, pa se bo zmotil...“

Krčmar je gledal skozi okno in se smejal Miškovi resnobi. Ko pa ta skonča, se obrne in pravi:

„Gospod kapelan ima res belo srajco, ko gre za pogrebom, tudi svečo ima prižgano, če je prav dan, in poje žalostne pesmi. To ni nič čudnega.“

„Ali Burkelc je rekel, da je gospod kapelan zavoljo tega neumen,“ odvrne Miško.

„Tisto ni bilo prav. Vendar nihče ni zameril Burkelcu, saj veš, da se rad šali,“ pogovarja Poliček.

„E, škarta, zaprt biti tudi ni šala,“ odvrne Miško in vstaja, stegne svoje ude in pogleda skozi okno.

„Poliček, skrijte me, orožnik gre proti vaši hiši!“ zakliče hipoma brodnik in ves zmešan teka po izbi.

„Kar v kamro stopi, Miško!“

„Brodnik zapre duri za sabo, skozi vežne duri pa stopi Hudin. Glas se mu trese in jezno zakliče:

Iz Podbrezj. Učitelj Zirkelbach na razne načine izziva verski čut našega ljudstva, ker hoče, da se o njem govori kot o naprednjaku. Nedavno je Zirkelbach srečal na cesti duhovna, ki je nesel bolniku Najsvetejše. Pogledal ga je, ostal pokrit in korakal naprej. Gotovo je bil prepričan, da se napredni glavi ni treba odkriti. Drugi dan se je domislil na § 303 in se je začel izgovarjati, da ne ve, kaj to pomeni, če je duhoven belooblečen in če nekdo pred njim zvoni, oz. da sploh ni slišal zvonca in ne videl duhovna, ker dobro ne vidi. Seveda so vsi ti izgovori piškavi. Če je pa to res, da učitelj Zirkelbach na dva metra daljave več ne vidi in ne sliši, se vpraša, kako on vzdržuje v šoli disciplino? Ali je sploh še sposoben za šolo?

Vodice. Dne 6. julija popoldne ob 2. uri se vrši slavnost blagoslovljenja zastave kat. slov. izobraž. društva. Slavnostni govor bo imel dr. J. E. Krek. Po cerkveni slavnosti se vrši ljudska veselica. Vstopnina 20 vin. — Ob isti priliki ima v Vodicih kamniško okrožje Orlov svoj zlet. K obilni udeležbi se vabijo vsa bratska društva. Pri slavnosti sodeluje sl. mengiška godba.

V Lešah je bil 22. junija županom izvoljen g. starosta izmed odbornikov trgovec Fran Valjavec, svetovavcem pa gg. Ig. Kokalj, Fr. Cvenkelj, Ant. Rozman in Fr. Zupan. — Raz črešnje je padel isto popoldne Andr. Meglič iz Leš, pa še dosti srečno. — Češen je v naši okolici veliko. Tudi drugega sadja ravno ne bo manjkalo. — Cesta, ki bo vezala radovljiški in trziški kolodvor, se bo Leš nekoliko izognila, da bo kar najkrajša.

S Trstenika. Popravilo žabeljske ceste čvrsto napreduje. V šestih tednih se je odpeljalo okoli 7000 voz zemlje, dopeljalo čez 1000 voz kamenja za tlakovanje in gramaza. Delajo kmetje sami v lastni režiji hitro in po ceni. Do dne 23. junija je bil dodelan tretji betonirani most; ostane še eden. Dela si je dne 23. junija v spremstvu g. poslanca Zabreta ogledal deželni odbornik g. dr. Lampe, ki je bil posebno zadovoljen s tem, da se bo vse popravilo zvršilo z domačimi močmi. Ker se bo pričelo poljsko delo, bo morda delo na cesti nekoliko prekinjeno, a gotovo bode do jeseni vse dokončano.

V Goricah, občina Predvor, bodo letos gradili novo enorazredno šolo. Radi oddaje zgradbe se bode vršila v četrtek, dne 3. julija 1913 ob 10. uri dopoldne v stari šoli v Goricah ustna zmanjševalna dražba. Skupni stroški so proračunjeni na 27.960 kron. Stavba se odda le enemu podjetniku, ki jo bo moral tekom leta 1913 spraviti pod streho do konca julija 1914 pa popolnoma izvršiti. Načrti in stroškovnik so na vpogled pri krajnem šolskem svetu v Goricah.

V Dupljah je bil za predsednika krajnega šolskega sveta izvoljen č. g. župnik Peter Bohinjec in za njegovega namestnika Peter Verdir, za šolskega nadzornika je bil pa predlagan Jožef Štular.

Vintgar. Sedaj ob času izletov se mora prištevati med eno najlepših točk naše Kranjske Švice „divjeromantični Vintgar“ zaradi lahkega dohoda po sedaj dobro popravljenih potih, mostovih in galerijah, kateri je bil pa do leta 1893. svetu sploh nepoznan in nedostopen. Prezgodaj umrli Jakob Žumer je šele leta 1890. preiskaval dohode po nevarnih strminah in skalovju in potem v letih 1891—93 z svojo ženjalnostjo, nesebično

je motala po glavi in pisana srajca mu je izginila iz spomina. Pozabil se je preobleči.

„To se bo Katerca zavzela, ko me bo zagledala! Že davno je nisem videl, ona pa mene ne,“ tako premišlja Miško in vstopi pri Poličku.

„Oženil se bom, oče Poličkov, oženil!“ je začel govoriti Miško.

„Pa kdaj misliš napraviti poroko?“

„Najrajši bi videl, da naju enkrat za trikrat okličejo. Burkelc je dobro zapisan pri župniku in bo vse izpeljal tako, da bo prav.“

„Ti se na Burkelca preveč zaneseš, Miško! Kaj pa ukradene zastave?“

„Je že vse prav, oče! Gospod polir bo za starejšino, vi pa, Poliček, bodete pripravili malo ženitnine. Nekoliko se moramo poveseliti.“

„Kaj pa, če te prej v luknjo vtaknejo?“

„Me ne bodo. Burkelc vse ve, kako treba zastaviti.“

„Ali ravno Burkelc te je izdal.“

„Ni mogoče.“

„Ne boš nič opravil. Polir ima pričo in to veš, da se mora pod prisego resnica govoriti.“ Mišku se čelo pomračí. Globoko potegne iz kozarca, pa reče z odločnim, pa tresočim se glasom:

„Ako je pa Burkelc tak, sem pa tudi jaz tak, da povem, kaj je on o kapelanu govoril.“

„Kaj pa je govoril?“

„I no, škarta, pravil je, da je gospod kapelan, i no, škarta, da je trikrat, i no, neumen.“

„Zakaj neumen?“

„Ali ni brodnika tukaj?“

„Bil je, odvrne krčmar, a ne vem, kam je šel zdaj?“

„Vi držite s tatovi, Poliček?“

V tistem trenutku odpre duri cerkovnik in zavpije z zvenečim glasom:

„Ah, Miško, zdaj pa le h Katerci!.. Kaj ga ni tukaj? Saj je rekel, da me tukaj počaka.“

Ko se Burkelc zaobrne, zagleda orožnika z nasajenim bajonetom. Strah mu prešine ude, Hudin pa ponavlja:

„Poliček, držite s tatovi?“

Orožnik stopi pred krčmarja in mu reče:

„Oče Poliček, vi nam morate pokazati brodnika, drugače pridete vi noter.“

Zadnje besede so pogrele vjetnika v kamri. Odpre duri in vpije:

„Tisto pa ne, gospod od postave! Poličkov oča ne smejo namesto mene v ječo. Poliček je poštenjak, ali ta-le cerkovnik, ta-le Burkelc, ta-le škarta, ta-le norec, ta-le slepar, ta-le...“

„V imenu postave, Miško, pojdite z mano! Vi ste ovadeni, da ste kole izruvali in iz ukradenih zastav sebi srajco napravili,“ reče orožnik in vklepe brodnika. Temu pa zastane sapa, s hudim pogledom na cerkovnika odhaja iz izbe.

Burkelc pa stoji razkoračen sredi izbe in govori Mišku za slovo besede:

„Ali ti nisem pravil, da srajco sleci, Miško? Zdaj moraš pa srajco nesti k sodišču namesto h Katerci.“

teh postaj in po isti pragi vračal se bode omnibus tudi trikrat nazaj na Bistrice. Vozne cene so: voznja z Bistrice do Sv. Janeza 60 vinarjev, z Bistrice do Sv. Duha 70 vinarjev, in z Bistrice do Zlatoroga 1 krono. To zares potrebna komunikacijska linija je ustanovila deželna zveza za tujski promet na Kranjskem, ki jo bode tudi subvencionirala. Tujski promet v Bohinju, posebno promet izletnikov, bode gotovo živahnejši, ker je ravno pasantom dana prilika se za jako nizko ceno pripeljati na divno Bohinjsko jezero. Tudi posamezni bohinjski kraji in hoteli bodo po tej omnibusliniji intenzivneje zvezani med seboj. Posebno za ljubljanske in kranjske izletnike je ta nova komunikacija zelo prikladna in imajo gorenjski vlaki, ki odhajajo iz Ljubljane ob 5. uri 47 min. in 6. uri 54 min. čez Jesenice v Bohinju, zvezo na to omnibuslinijo.

Kupci pozor! Za trgovce. Na prodaj je manufakturna in špecerijska trgovina z lepimi gostilniškimi prostori in sobami za tuje v nekem obmejnem mestu in sicer na zelo ugodnem prostoru na glavnem trgu. Zraven je tudi nekaj posestva, in njiv in travnikov. Trгоvec bi lahko imenitno izhajal, ker ni v celem mestu nobene slovenske trgovine. Sedlarji, pozor! Zelo dobro dočča sedlarska obrt v večjem kraju se proda s hišo vred za 14.000 K. Graščinsko posestvo z več poslopji in 130 ht. polja in travnikov ter gozdov se takoj proda za 120.000 K. Samo živ inventar je vreden do 20.000 K. Posestvo se tudi lahko parcelira. Dobro dočča gostilna, trgovina in prodaja tobaka poleg župne cerkve v večjem kraju na Štajerskem se proda. Hiša je enonadstropna, novozidana in jako prostorna. Cena okoli 26.000 K. Proda se gostilna v nekem mestu. Gostilničar, ki bi bil obenem tudi mesar, bi prav dobro izhajal. Cena gostilne s hišo vred je 31.000. V vseh navedenih slučajih se je obrniti na pisarno „Slovenske Straže“ v Ljubljani. Priloži naj se znamka za odgovor.

Na Velehradu se bodo letos vršile velike slavnosti v spomin, da letos preteče 1050 let, ko sta sv. Ciril in Metod začela oznanjevati med Moravani sv. vero. Glavne slavnosti bodo ondi od 5. do 12. julija, dne 27. julija bo pa občni zbor apostolstva sv. Cirila in Metoda. Shod na Velehradu za zjedinenje cerkvá se je preložil na september 1. 1914.

Na Solnograškem je za deželnega glavarja kanonik Alojzij Winkler, ki je dne 18. t. m. obhajal svojo zlato mašo. Deželni poslanec je že 35 let. Cesar je zlatomašnika imenoval za svojega tajnega svetnika.

Najmanjša tovarna na Kranjskem je gotovo tovarna Simona Smuka na Retnjem pri Trzicju. Izdeluje lesene kline za čevlje. Vsega občinskih dokladam podvrženega davka, to je zemljiškega, hišnorazrednega in obrtnega, plačuje tovarna Simon Smuk 35 K 7 vin, kakor pove davčni izkaz iz 1. 1911.

Turške srečke — loterija in hranilnica! Najmanj riskira, kdor naroči turško srečko, kajti vsaka srečka mora zadeti! Turške srečke imajo vsako leto šest žrebanj, pri katerih se izžreba nad 10.000 dobitkov, med temi 3 po 400.000, 3 po 200.000, 3 po 80.000, 6 po 10.000 frankov itd. Turške srečke igrajo še 61 let, toliko časa pa traja tudi igralna pravica njihovih lastnikov brez vsakega nadaljnjega vplačevanja po izplačilu kupnine. Za turško srečko izdan denar je tedaj varno nahanjen kot v hranilnici in se množi vsled njene od leta do leta naraščajoče kurzne vrednosti. Ugodni pogoj, da se zamore kupnina poravnati v mesečnih obrokih po samo K 4-75, in da naročnik zadobi izključno pravico do vseh dobitkov, že po vplačilu prvega obroka, omogočuje pač vsakomur, nabaviti si to izborno srečko, s katero v srečnem slučaju že pri prihodnjem žrebanju dne 1. avgusta t. l. zamore zadeti 400.000 frankov. — Vsa zaželena pojasnila daje in naročila sprejema za „Slovensko Stražo“ g. Valentin Urbančič, Ljubljana, Kongresni trg 19. Sprejemajo se tudi priglasila k nakupu srečk avstrijske državne razredne loterije in dajo zanesljiva in točna zadevna pojasnila.

Na južni tečaj napravi ekspedicijo neka avstrijska družba, katero bo vodil dr. König iz Gradca. Denarja imajo v ta namen nabranega 600.000 K. Odpotujejo z ladjo „Deutschland“ ob južni Ameriki v južno ledeno morje.

Važno živežno in kuhinjsko vprašanje je že od nekdanj, ako sta meso in zelenjava kot vsakdanja hrana človeškemu telesu koristna. Nekateri dajo prednost lahko prebavni rastlinski hrani, drugi zopet postavljajo v svoj vsakdanji jedilni list zlasti mesno jed. Vendar pri pristaši obeh smeri v eni točki edini, da telesu nikoli ni mogoče dovesti dovolj lahko prebavnih redilnih in užitnih snovi ob absolutni neškodljivosti jestvin, da se ohrani za delo možno. Temu dejstvu se ima tudi že 23 let dobro znana Kathreinerjeva Kneippova sladna kava zabvaliti, da je tako zelo razširjena. Prve avtoritete so izjavile, da ni bolj zdrave pijače kakor je „Kathreinerjeva“. Če se vpošteva, da je ta kavina specialiteta s posebnim „Kathreinerjevim postopanjem“ zadobila aromatični okus zrnate kave in je poleg tega prav po-

ceni, je razumljivo, zakaj izkušene gospodinje pri nakupu izrecno zahtevajo pristno „Kathreinerjevo“.

Poučni tečaji za rahljanje zemlje potom razstreljevanja. Eno najhujših nepravil v kmetijskem obratu je dandanes pomanjkanje delovnih sil, zato je vsako sredstvo dobrodošlo, ki kmetovalcu na cen način pomaga hraniti z delom. Tako sredstvo je tudi rigolanje, oziroma rahljanje zemlje z razstreljevanjem z novim razstreljivom „dinamon 1“, ki je zato posebno pripravno in izvrstno, ker je njegova raba lahka, brez nevarnosti in cena. Dinamon se rabi za rigolanje zemlje v sadovnjakih in vinogradih, za napravo jam za sadno drevje, za napravo jarkov, za hitro in ceno iztrebljenje štorov in korenin posekanega drevja iz zemlje itd. Podpisani glavni odbor namerava prirediti še to leto poučne tečaje za rahljanje zemlje potom razstreljevanja in poziva vse družbene podružnice, ki se zanimajo za ta veljavni novi način obdelovanja zemlje, da takoj sporoče podpisnemu odboru, če želijo za svoje ude imeti tak tečaj in če imajo za praktične poskusne objekte na razpolaganje. Vse stroške teh tečajev poravnava c. kr. kmetijska družba kranjska. Na podlagi došlih prijav bo podpisani glavni odbor določil kraje, kjer se morejo že letos vršiti ti tečaji. Izbrali se bodo kraji, kamor lahko pridejo kmetovalci iz obširnejšega okoliša, torej tudi iz okoliša dveh ali več podružnic. Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

NOVEJŠE VESTI.

Belgrad, 26. junija. Skupščina je v tajni seji sklenila, da Pašič pojde v Petrograd. — General Božanović ostane v ministrstvu. — Črnogorski zunanji minister general Vukotić je vsprejet od kralja Petra. — Pri Vidim so Bolgari baje ustrelili 60 srbskih konjenikov.

Dvanajst obošenih. V Carigradu je bilo dvanajst oseb obsojenih na vislice zaradi umora velikega vezirja, Rabelj jim je zavil vrat na javnem trgu, da si je ljudstvo lahko ogledalo obošence v svarilen izgled. Tefvik je zadnji trenotek pred smrtjo zaklical: „Pojdemo v smrt, a vstalo bo tisoč Tefvikov.“ Govori se, da so zarotniki nameravali odstraniti sultana, prvega njegovega sina proglasiti za blaznega, drugega pa poklicati na prestol.

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom prijateljem in znancem žalostno vest, da je danes preminul po dolgem mukepolnem trpljenju, previden s svetotajstvi za umirajoče, naš iskreno ljubljeni sin in brat

IGNACIJ FOCK, ml.

v 28. letu svoje starosti.

Pogreb predragega pokojnika se vrši v nedeljo ob 4. uri iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče. — Maše zadušnice se bodo brale v tukajšnji farni cerkvi. — Predragega pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev. 105 1

Kranj, dne 27. junija 1913.

Ignac, Marija — Makso, Mimi, Ana, Vida stariši. brat. sestre.

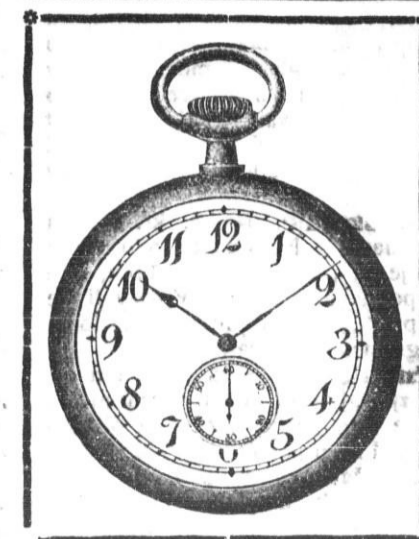
Vsak veščak

upošteva že desetletja najboljša

Helical-Premier kolesa!

Zahtevajte krasen cenik za 1. 1913 brezplačno.

Zastopnik g. Lovro Rebolj, Kranj. 66 10-7

Ali že hodi Vaše dete?

Ste li že dali detetu, katero še ne hodi, Scottove emulzije? Scottova emulzija krepi otročiče in se posebno odlikuje v tem, da dovaja kosiem potrebno hrano in moč, tako, da se že po kratki uporabi otrok sam spusti in začne tekati.

SCOTTOVA emulzija

je zato tako uspešna v takih slučajih, ker vsebuje nenavadno veliko redilnih snovi, posebno mineralnih soli, neobhodno potrebnih z ozirom na tvorbo kosti. Sploh ni mogoče podati za to boljšega sredstva, kot je Scottova emulzija, katera je lahko prebavljiva in tako okusna, da jo ljubijo in prenesejo najmanjši otroci.

Cena originalni steklenici je 2 K 50 v. Dobi se v vseh lekarnah. Kdor pošlje 50 v v znamkah na SCOTT & BOWNE, G. m. b. H., in se sklicuje na ta časopis, dostavi se mu ena pošiljatev potom lekarne za poizkušnjo.

Naznanilo.

Obrtna in rokodelska zadruga v Kranju naznanja, da se vrši preizkušnja za pomočnike prvi četrtek prihodnjega meseca to je 3. julija t. l. ob 8. uri zjutraj v zadrugi pisarni („Hotel nova pošta“).

Priglasiti se je najkasneje do 30. junija t. l. v zadrugi pisarni.

Načelstvo.

V smislu § 25. družbenih pravil se sklicuje

OBČNI ZBOR

zadruga „Narodni dom“ r. z. z o. z. za ponedeljek, dne 7. julija 1913 ob 8. uri zv. v bralni sobi Narodne čitalnice v Kranju.

DNEVNI RED:

1. Nagovor predsednika. — 2. Poročilo tajnika. — 3. Poročilo blagajnika. — 4. Poročilo nadzorništva. — 5. Volitev odbora. — 6. Prememba pravil. — 7. Slučajnosti.

Opomba: § 28. Zadržniki se morejo dati na občnem zboru zastopati po pooblaščenem zadržniku na podlagi pismenega pooblastila. Eden pooblaščenec ne more zastopati več kot 5 zadržnikov.

V Kranju, dne 25. junija 1913.

103 1

Zobozdravniški in zobotehniški atelje

Dr. Edv. Globočnik, okrožni zdravnik in zobozdravnik, in **Fr. Holzacker**, konc. zobotehnik

V KRANJU
v Hlebševi hiši, nasproti rotovža, je slavnemu občinstvu vsak delavni dan po 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne in ob nedeljah od pol 8. ure zjutraj do 11. ure dopoldne izven velikih praznikov na razpolago. 16 52-26

Jakob Košmerlj

edina slovenska tvrdka te vrste
v Trstu, ulica St. Martiri 11.
Telefon 49 VIII. — Čekovni račun c. kr. poš. hran. št. 121.805.

Priporočam slavnemu občinstvu veliko kavalogo kave, čaja, južnega sadja i. t. d.

Postrežba točna in solidna. 113 59

Na deželo pošiljam prsto vožnje po povzetju po železnici in v zavitkih po pošti.

Cenik izhaja štirikrat na leto.

Rudolf Rus

urar in trgovec z zlatnino in srebrnino
v KRANJU poleg lekarne.

Vsa o to stroko spadajoča dela se izuršujejo točno, natančno in po solidnih cenah. Ceniki zastoj in poštnine prosti.

Ust. l. 1885.

85 7